

วารสารธรรมเพื่อชีวิต

JOURNAL OF DHAMMA FOR LIFE

ISSN: 2822-048X

<https://soo8.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

Original Research Article

Tourism Behavior of International Students at Phitsanulok University During Their Studies in the Soft Power Program under the DTV Visa Scheme

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยพิษณุโลก

ในระหว่างการศึกษาลักสูตรขอพัต์พาวเวอร์ภายใต้วีซ่าดีทีวี

Arthit Kiattibenjapong^{1*}, Intanon Hirunkam², Surasit Lapintri³, Rat Ketchan⁴,
Phanu Thipthunwa⁵, & Pramote Sittijuk⁶

อาทิตย์ เกียรติเบญจพงศ์^{1*}, อินทนนท์ หิรัญคำ², สุรสิทธิ์ ลากอินทรีย์³, รัตน์ เกตุจันทร์⁴,ภาณุ ทิพย์ธันวา⁵, & ปราโมทย์ สิทธิจักร⁶

ARTICLE INFO

Name of Author & Corresponding Author: *

1. Arthit Kiattibenjapong*

อาทิตย์ เกียรติเบญจพงศ์

Faculty of Business Administration and Accounting, Phitsanulok University, Thailand.

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: arthit_Kiatt@plu.ac.th

2. Intanon Hirunkam

อินทนนท์ หิรัญคำ

Faculty of Business Administration and Accounting, Phitsanulok University, Thailand.

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: intanon_Hirun@plu.ac.th

3. Surasit Lapintri

สุรสิทธิ์ ลากอินทรีย์

Faculty of Education, Phitsanulok University, Thailand.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: Surasit_Lapin@plu.ac.th

4. Rat Ketchan

รัตน์ เกตุจันทร์

Faculty of Education, Phitsanulok University, Thailand.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: rat_Ketchan@plu.ac.th

5. Phanu Thipthunwa

ภาณุ ทิพย์ธันวา

Faculty of Education, Phitsanulok University, Thailand.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

Email: Phanu_Thip@plu.ac.th

ABSTRACT

This research aimed to study the travel behavior of international students at Phitsanulok University during their participation in the Soft Power program under the DTV Visa. The sample group consisted of 52 international students enrolled in the program during the 3/2567 academic term. The data collection tool was a bilingual questionnaire in English and Chinese. Data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation. The results showed that the international students had a high level of attitude and satisfaction toward the Soft Power program overall, with the highest satisfaction in the program's attractiveness, followed by the instructors' competence and the appropriateness of the course duration. Regarding the students' travel behavior during the program, it was also at a high level, with travel motivation receiving the highest average score. The analysis of the relationship between attitude and satisfaction toward the program and travel behavior revealed positive moderate correlations across all aspects, which indicated that the international students' attitudes and satisfaction toward the Soft Power program had a significant positive effect on their travel behavior in all areas studied.

6. Pramote Sittijuk

ปราโมทย์ สิทธิจักร
Faculty of Law, Phitsanulok University,
Thailand.
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
Email: pramotes@plu.ac.th

คำสำคัญ:

ซอฟต์แวร์, นักศึกษาต่างชาติ, พฤติกรรมการ
ท่องเที่ยว, วีซ่าดีทีวี

Keywords:

Soft Power, International Student, Tourism
Behavior, DTV Visa

Article history:

Received: 01/07/2025

Revised: 15/09/2025

Accepted: 02/10/2025

Available online: 25/12/2025

How to Cite:

Kiattibenjapong, A. et al. (2026). Tourism
Behavior of International Students at
Phitsanulok University During Their
Studies in the Soft Power Program under
the DTV Visa Scheme. *Journal Dhamma
for Life*, 32(1), 291-307.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยพิษณุโลกในระหว่างการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ภายใต้วีซ่าดีทีวี (DTV Visa) โดยกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาต่างชาติที่เข้าร่วมหลักสูตรในภาคการศึกษาที่ 3/2567 จำนวนทั้งสิ้น 52 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษและภาษาจีน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต่างชาติมีทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านความน่าสนใจของหลักสูตร รองลงมาคือ ความสามารถของผู้สอน และความเหมาะสมของระยะเวลาเรียนสำหรับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักศึกษาระหว่างการศึกษาในหลักสูตรฯ พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตรกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางและมีความสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์มีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในทุกด้านของการศึกษา

บทนำ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางยอดนิยมของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ และการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากคนไทย รัฐบาลจึงเห็นโอกาสในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวผ่านแนวคิด “ซอฟต์แวร์” (Soft Power) โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย อาหารไทย ภาษาไทย และอัตลักษณ์ท้องถิ่นไปสู่ประชาคมโลกผ่านนโยบายต่าง ๆ หนึ่งในนโยบายที่สำคัญ

คือ “วีซ่าดีทีวี” (Digital Talent Visa – DTV) ซึ่งเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติที่มีทักษะหรือความสนใจเฉพาะด้าน อาทิ ศิลปะ เทคโนโลยี หรือธุรกิจสร้างสรรค์ สามารถเข้ามาศึกษา เรียนรู้ และใช้ชีวิตในประเทศไทยได้อย่าง ยาวนานและมีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2567)

มหาวิทยาลัยในภูมิภาค เช่น มหาวิทยาลัยพิษณุโลก ได้ตอบสนองต่อนโยบายของภาครัฐด้วยการพัฒนา หลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้เชิงบูรณาการ ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและการมีส่วนร่วมกับ ชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาต่างชาติได้เรียนรู้วิถีชีวิตไทยอย่างลึกซึ้งและรอบด้าน โดยนักศึกษากลุ่มนี้ ไม่ได้จำกัดบทบาทเพียงการเรียนในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ยังมีรูปแบบการใช้ชีวิตและพฤติกรรมทางท่องเที่ยวที่ หลากหลาย ซึ่งสะท้อนถึงความสนใจเฉพาะตัว ความคาดหวังต่อการสัมผัสวัฒนธรรมใหม่ และการปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างจากประเทศต้นทาง อย่างไรก็ตาม องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทาง ท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติในพื้นที่เมืองรอง เช่น จังหวัดพิษณุโลก ยังมีอยู่จำกัด เมื่อเทียบกับงานวิจัยหรือ ข้อมูลที่มักมุ่งเน้นไปที่เมืองท่องเที่ยวหลักอย่างกรุงเทพฯ เชียงใหม่ หรือภูเก็ต ส่งผลให้ยังขาดความเข้าใจเชิงลึก ต่อแรงจูงใจในการเดินทาง ความชอบส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของ กลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ซึ่งข้อจำกัดด้านข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นอุปสรรคต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งการกำหนดแนวนโยบายที่ตอบสนองต่อบริบทของ เมืองรองอย่างเหมาะสม ดังเช่นในงานวิจัยของพรภิรมย์ ยอดบุญ และคณะ (2568) สรุปไว้ว่า การบริหารจัดการ ข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีใช้เมืองหลักด้านการท่องเที่ยวยังขาดระบบฐานข้อมูล ที่เป็นระบบและสามารถบูรณาการได้ ส่งผลต่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยว

ดังนั้น การศึกษาและทำความเข้าใจพฤติกรรมทางท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติในพื้นที่นี้ จึงมี ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยวางรากฐานสำหรับการพัฒนาโยบายที่เฉพาะเจาะจงเฉพาะพื้นที่ ช่วยให้เกิด การรับรู้และเข้าใจพฤติกรรมทางท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติ ที่จะนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ในการออกแบบ กิจกรรมทางท่องเที่ยวที่ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเดินทาง รวมถึงรับทราบปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งองค์ความรู้นี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความสนใจของนักศึกษาหรือนักท่องเที่ยว สามารถใช้ในการคาดคะเนเพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวที่สอดคล้อง กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่จะช่วยให้ตลาดการท่องเที่ยวไทยประสบความสำเร็จได้ (เทวินทร์ พิมพ์ใจพงศ์ และ ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร พิบูลแถว, 2568) และสามารถพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่น ตลอดจน ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเชื่อมโยง ระหว่างกิจกรรมในหลักสูตรกับรูปแบบหรือเส้นทางท่องเที่ยว ยังช่วยยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ให้มี ความหมายและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น นักศึกษาสามารถนำความรู้จากห้องเรียนไปใช้ในสถานการณ์จริง เกิดเป็นการ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง (Experiential Learning) ที่เสริมสร้างความเข้าใจในบริบทวัฒนธรรมไทย ขณะเดียวกันยังช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับชุมชนท้องถิ่น และนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ดังนั้น การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยพิษณุโลก ภายใต้หลักสูตรซอฟต์แวร์ภายใต้วิชาดีทีวี” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวของนักศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ช่องทางการเข้าถึงข้อมูล ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนในพื้นที่ โดยข้อมูลเหล่านี้จะสามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเชิงนโยบายด้านการศึกษา การท่องเที่ยว และความร่วมมือระหว่างประเทศในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นกรอบแนวคิดที่ช่วยอธิบายถึงกระบวนการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวตั้งแต่ก่อนออกเดินทาง ระหว่างการท่องเที่ยว ไปจนถึงหลังจากสิ้นสุดการเดินทาง โดยเน้นการวิเคราะห์แรงจูงใจ ความต้องการ รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกสถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ นักท่องเที่ยวจะประเมินข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการเดินทางและประสบการณ์ท่องเที่ยวของตนเอง โดยกระบวนการนี้ได้รับอิทธิพลทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น ความต้องการส่วนตัว อารมณ์ และแรงจูงใจ รวมถึงปัจจัยภายนอก เช่น สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และการส่งเสริมทางการตลาด (Crompton, 1979) ทฤษฎีนี้ยังให้ความสำคัญกับแรงจูงใจที่แบ่งออกเป็นสองประเภทหลัก คือ แรงผลักดันภายใน (push factors) ที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการหลีกเลี่ยงจากความเครียดหรือกิจวัตรประจำวันที่จำเจ และแรงดึงดูดภายนอก (pull factors) ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะเฉพาะของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม หรือกิจกรรมที่น่าสนใจ (Dann, 1977) นอกจากนี้ การรับรู้และทัศนคติที่นักท่องเที่ยวมีต่อสถานที่ยังมีผลต่อความพึงพอใจและพฤติกรรมหลังการเดินทาง เช่น การบอกต่อประสบการณ์ หรือการกลับไปเยือนอีกครั้ง (Fishbein & Ajzen, 1975) ด้วยเหตุนี้ ทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องในวงการท่องเที่ยวสามารถเข้าใจความต้องการและออกแบบประสบการณ์ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการวางแผนนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว และพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและชุมชนท้องถิ่น เพื่อสร้างความยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ท่องเที่ยว

รูปแบบและกิจกรรมในหลักสูตรซอฟต์แวร์ภายใต้วิชาดีทีวี และการเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยว

หลักสูตรซอฟต์แวร์ภายใต้วิชาดีทีวี ถูกออกแบบมาอย่างรอบคอบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยและทักษะยุคใหม่ นักศึกษาจะได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์จริงผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและชุมชนท้องถิ่น กิจกรรมเหล่านี้ไม่ได้จำกัดเพียงการเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมประเพณีท้องถิ่น ศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้าน และทดลองสร้างสรรค์งานศิลปะรวมถึงผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ หลักสูตรยังเน้นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่าง

นักศึกษาจากหลากหลายประเทศ ผ่านเวิร์กช็อปและกิจกรรมกลุ่มที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์และความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะช่วยสร้างประสบการณ์และทักษะที่ครบถ้วนเตรียมความพร้อมในการเป็นทูตวัฒนธรรมที่มีความรู้และความสามารถ สามารถสนับสนุนการเผยแพร่ซอฟต์แวร์ของประเทศไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2567) หลักสูตรยังส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความตระหนักรู้และมีความเข้าใจในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณค่า ผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งช่วยให้นักศึกษาเข้าถึงแก่นแท้ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พร้อมทั้งสามารถวางแผนและมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ตอบโจทย์ความต้องการและความสนใจของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วนิดา สุขไสว และคณะ (2568) ศึกษาการรับรู้ซอฟต์แวร์มวยไทยของกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติในกรุงเทพฯ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 385 คน พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักมวยไทยผ่านสื่อออนไลน์ มองว่ามวยไทยมีเอกลักษณ์ด้านท่าทางแม่ไม้มวยไทย และสนใจเข้าชม รวมถึงเชื่อว่ามวยไทยช่วยส่งเสริมสุขภาพ โดยงานวิจัยเสนอแนวทางการท่องเที่ยวผ่านแนวคิด “MUAY THAI” ที่เน้นสื่อ เอกลักษณ์ ความเข้าถึงง่าย พิเศษ ผลลัพธ์ การส่งเสริมสุขภาพ การเข้าร่วมกิจกรรม และแรงบันดาลใจ เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัย “พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยพิษณุโลก” พบว่าทั้งสองงานเน้นการรับรู้ซอฟต์แวร์มวยไทยผ่านประสบการณ์ตรง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวัฒนธรรม และอิทธิพลของสื่อออนไลน์ โดยแนวคิด “MUAY THAI” (Media, Uniqueness, Accessibility, Gym, Things, Health promotion, Attending และ Inspiring) สามารถนำมาปรับใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมและการออกแบบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในหลักสูตรซอฟต์แวร์มวยไทยได้อย่างเหมาะสมและเป็นระบบ

ภูริ ชุณหะจิร และคณะ (2568) ศึกษาการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารในจังหวัดนนทบุรี โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง เช่น เชฟ ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม 25 คน ผลการศึกษานำเสนอแนวทาง 4 C's of Gastronomy ได้แก่ การส่งเสริมชุมชนอาหาร การปรุงอาหารท้องถิ่น การพัฒนาผู้ประกอบการ และการเชื่อมโยงวัฒนธรรมอาหารกับการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ เนื้อหางานวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดซอฟต์แวร์มวยไทยที่เน้นการใช้วัฒนธรรมเป็นฐานในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถปรับใช้กับการศึกษาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติภายใต้หลักสูตรซอฟต์แวร์มวยไทยได้ โดยเฉพาะในการออกแบบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้ที่ผสมผสานวัฒนธรรมไทย เช่น อาหาร การใช้ชีวิตชุมชน และกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจระหว่างพนักในในประเทศไทย

พรนภา ธนโพธิ์วิรัตน์ และคณะ (2568) ศึกษาซอฟต์แวร์มวยไทย 5 ด้าน ได้แก่ อาหาร แฟชั่น ศิลปะการต่อสู้ ภาพยนตร์ และงานเทศกาล ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา โดยเน้นบทบาทของซอฟต์แวร์ในการสร้างเอกลักษณ์และประสบการณ์ท่องเที่ยว โดยเฉพาะซอฟต์แวร์ด้านอาหารที่ได้รับความนิยมสูง การจัดงานเทศกาลยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน งานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยหลัก 7 ด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวได้แก่ การรับรู้ เอกลักษณ์ การสร้างประสบการณ์ การสร้างคุณค่า เรื่องเล่า กิจกรรม และการส่งเสริมการตลาด ซึ่งสอดคล้องและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติภายใต้หลักสูตรซอฟต์แวร์วิชาดีทีวีได้อย่างเหมาะสม

กรอบแนวคิดการวิจัย

<p>ทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ของมหาวิทยาลัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความน่าสนใจของหลักสูตร - ความสามารถของผู้สอน - ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน - ความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์ - ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร 	<p>พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว - แรงจูงใจในการท่องเที่ยว - ความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยว
---	--

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติที่เข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ ภายใต้วีซ่าดีทีวี (DTV Visa) ของมหาวิทยาลัยพิษณุโลกในภาคการศึกษาที่ 3/2567
2. วิเคราะห์ทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติ

สมมติฐานในการวิจัย

ทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาระหว่างการเข้าร่วมหลักสูตร

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือ นักศึกษาต่างชาติหลักสูตรซอฟต์แวร์ภายใต้วิชาดีทีวีของมหาวิทยาลัยพิษณุโลก ในภาคการศึกษาที่ 3/2567 จำนวนทั้งหมด 52 คน

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยพิษณุโลก ในระหว่างการศึกษาหลักสูตรซอฟต์แวร์ภายใต้วิชาดีทีวี ในรูปแบบ 2 ภาษา คือ อังกฤษ และจีน โดยมีข้อความที่ใช้รวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสำรวจรายการข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประเทศที่เป็นสถานที่เกิด/อาศัยอยู่ และอาชีพที่ประกอบในประเทศไทย

ตอนที่ 2 ทศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตร ซอฟต์แวร์ของมหาวิทยาลัย โดยเน้นที่หลักสูตรฝึกทำอาหารไทย เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 = มีทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมากที่สุด

4 = ทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมาก

3 = ทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับปานกลาง

2 = ทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับน้อย

1 = ทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรฯ ในมุมมองเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยว โดยเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 = แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับมากที่สุด

4 = แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับมาก

3 = มีแสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับปานกลาง

2 = แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับน้อย

1 = แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว และด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อความกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในแต่ละด้าน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ผลการประเมินพบว่าทุกข้อมีค่า IOC ≥ 0.60

2. ทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทดลองที่เป็นนักศึกษาและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ หรือศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ ในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับ

กลุ่มเป้าหมาย จากนั้นคำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.837 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นผ่านตามเกณฑ์และสามารถนำไปใช้รวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาต่างชาติหลักสูตรซอฟต์แวร์ภายใต้วิชาดีทีวีของมหาวิทยาลัยพิษณุโลก จำนวน 52 คน ในระหว่างเข้าร่วมเรียนรู้ในหลักสูตรการทำอาหารไทย ณ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
2. หลังจากได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้ เพื่อคัดกรองและจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อจำแนกลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ระดับทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ของมหาวิทยาลัย ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลผลดังนี้
  - ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมากที่สุด
  - ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมาก
  - ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับปานกลาง
  - ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับน้อย
  - ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีทัศนคติที่ดี/พึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับน้อยที่สุด
3. วิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรฯ ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลผลดังนี้
  - ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับมากที่สุด
  - ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับมาก
  - ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับปานกลาง
  - ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับน้อย
  - ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง แสดงพฤติกรรมและความสนใจในเชิงบวกในระดับน้อยที่สุด
4. ทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดว่า “ทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยว” ด้วยค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ของมหาวิทยาลัย

ด้าน	μ	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ความน่าสนใจของหลักสูตร	4.20	0.50	มาก
2. ความสามารถของผู้สอน	4.10	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน	4.00	0.60	มาก
4. ความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์	3.85	0.58	มาก
5. ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร	3.80	0.62	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.57	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรฝึกทำอาหารไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99$, S.D. = 0.57) โดยด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ความน่าสนใจของหลักสูตร ($\mu = 4.20$, S.D. = 0.50) รองลงมาได้แก่ ความสามารถของผู้สอน ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.55) และ ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.60) สำหรับด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมาคือ ความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์ ($\mu = 3.85$, S.D. = 0.58) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร ($\mu = 3.80$, S.D. = 0.62)

สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ของมหาวิทยาลัย ในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านความน่าสนใจของหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$, S.D. = 0.50) โดยประเด็นที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เนื้อหาหลักสูตรมีความน่าสนใจและสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียน ($\mu = 4.35$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การนำเสนอมีความทันสมัยและน่าติดตาม ($\mu = 4.25$, S.D. = 0.50) และ กิจกรรมในหลักสูตรช่วยเสริมสร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้ ($\mu = 4.20$, S.D. = 0.52) ส่วนประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ คือ ความน่าสนใจของสื่อและเอกสารประกอบการเรียน ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.53)

ด้านความสามารถของผู้สอน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.55) โดยประเด็นที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเชี่ยวชาญในด้านอาหารไทยของผู้สอน ($\mu = 4.30$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ความสามารถในการอธิบายให้เข้าใจง่าย ($\mu = 4.15$, S.D. = 0.54) และ การตอบคำถามและให้คำแนะนำอย่างชัดเจน ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.57) ส่วนประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ($\mu = 3.85$, S.D. = 0.58)

ด้านความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.60) โดยประเด็นที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ระยะเวลาในการเรียนรู้แต่ละหัวข้อเหมาะสม ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ มีการจัดแบ่งเวลาสำหรับภาคปฏิบัติได้ดี ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.62) ส่วนประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความต่อเนื่องของกิจกรรมในแต่ละวัน ($\mu = 3.90$, S.D. = 0.60)

ด้านความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85$, S.D. = 0.58) โดยประเด็นที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สถานที่เรียนมีความสะอาดและเหมาะสมกับการเรียนทำอาหาร ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ อุปกรณ์การเรียนมีความพร้อมและเพียงพอ ($\mu = 3.90$, S.D. = 0.57) และ ระบบระบายอากาศและความปลอดภัยในห้องครัวอยู่ในเกณฑ์ดี ($\mu = 3.80$, S.D. = 0.60) ส่วนประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในด้านนี้ คือ การเข้าถึงสถานที่เรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\mu = 3.70$, S.D. = 0.60)

ด้านความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$, S.D. = 0.62) โดยประเด็นที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารไทยผ่านการเรียนรู้เมนูต่าง ๆ ($\mu = 3.95$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ การอธิบายความเชื่อหรือความหมายเบื้องหลังอาหารไทย ($\mu = 3.85$, S.D. = 0.61) และ การมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในห้องเรียน ($\mu = 3.80$, S.D. = 0.63) ขณะที่ประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมเสริมความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทย ($\mu = 3.65$, S.D. = 0.64)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรซอฟต์แวร์พาเวอร์ของมหาวิทยาลัย

ด้าน	μ	S.D.	ระดับพฤติกรรม/ ความต้องการ	จัดลำดับ
1. ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	4.10	0.52	มาก	2
2. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	4.25	0.48	มาก	1
3. ความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมและเส้นทาง	4.05	0.50	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.13	0.50	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรซอฟต์แวร์พาเวอร์ของมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$, S.D. = 0.50) โดย ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยว ($\mu = 4.25$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.52) และ ความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมและเส้นทาง ($\mu = 4.05$, S.D. = 0.50)

สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรซอฟต์แวร์ของมหาวิทยาลัย ในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านแรงจูงใจในการท่องเที่ยว พบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, S.D. = 0.48) โดยประเด็นที่นักศึกษาต่างชาติให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทย ($\mu = 4.40$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และธรรมชาติ ($\mu = 4.30$, S.D. = 0.47) และ ความต้องการสร้างประสบการณ์ใหม่ระหว่างการศึกษาในประเทศไทย ($\mu = 4.20$, S.D. = 0.50) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในด้านนี้คือ การได้รับอิทธิพลจากการชักชวนของเพื่อนหรือสื่อออนไลน์ ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.50)

ด้านลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว พบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.52) โดยรูปแบบที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ การเดินทางเป็นกลุ่มกับเพื่อนในหลักสูตร ($\mu = 4.20$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ การเลือกใช้บริการนำเที่ยวที่มหาวิทยาลัยจัดให้ ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.52) และ การวางแผนการเดินทางด้วยตนเองล่วงหน้า ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.55) ส่วนประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดในด้านนี้ คือ การเลือกใช้ระบบขนส่งสาธารณะภายในท้องถิ่น ($\mu = 3.90$, S.D. = 0.60)

ด้านความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมและเส้นทาง พบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.05$, S.D. = 0.50) โดยประเด็นที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ความต้องการกิจกรรมที่ผสมผสานการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย เช่น การทำอาหารไทย การรำไทย และงานฝีมือต่างๆ ($\mu = 4.20$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ ความสนใจในเส้นทางท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและสะดวกในการเดินทาง ($\mu = 4.10$, S.D. = 0.50) และ เส้นทางท่องเที่ยวที่ใช้ระยะเวลาไม่นานเกินไป ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.52) ส่วนประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดในด้านนี้ คือ ความต้องการกิจกรรมแบบท้าทายหรือผจญภัย ($\mu = 3.90$, S.D. = 0.55)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson's r) ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ และพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวจำแนกรายด้าน

ด้าน/องค์ประกอบ	r	Sig.	แปลผลค่าสหสัมพันธ์	แปลผลความสัมพันธ์โดยรวม
ความน่าสนใจของหลักสูตร - แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	0.632	0.003*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความน่าสนใจของหลักสูตร - ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	0.589	0.004*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความน่าสนใจของหลักสูตร - ความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับกิจกรรม	0.562	0.007*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ

ด้าน/องค์ประกอบ	r	Sig.	แปลผลค่าสหสัมพันธ์	แปลผลความสัมพันธ์โดยรวม
ความสามารถของผู้สอน - แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	0.610	0.005*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความสามารถของผู้สอน - ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	0.578	0.009*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความสามารถของผู้สอน - ความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับกิจกรรม	0.550	0.010*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน - แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	0.535	0.011*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน - ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	0.498	0.015*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน - ความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับกิจกรรม	0.470	0.017*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์ - แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	0.440	0.022*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์ - ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	0.410	0.027*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร - แรงจูงใจในการท่องเที่ยว	0.390	0.035*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ
ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร - ลักษณะ/รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว	0.360	0.045*	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง	มีความสัมพันธ์เชิงบวก มีนัยสำคัญ

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($p < 0.05$)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อการเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์กับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละด้าน พบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสหสัมพันธ์ (r) อยู่ในระดับปานกลาง ตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.63 โดยความน่าสนใจของหลักสูตรมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ลักษณะและรูปแบบการเดินทาง รวมถึงความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับกิจกรรม ขณะที่ความสามารถของผู้สอนก็มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ลักษณะและรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว และความต้องการส่วนบุคคลเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียนยังแสดงความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับแรงจูงใจ ลักษณะและรูปแบบการเดินทาง และความต้องการส่วนบุคคลอีกด้วย ส่วนความสะดวกของสถานที่

และอุปกรณ์มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับแรงจูงใจและลักษณะของการเดินทาง ในขณะที่ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหารก็แสดงความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับแรงจูงใจและลักษณะการเดินทางเช่นกัน ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์มีผลเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในทุกด้านที่ศึกษา

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาต่างชาติมีทัศนคติและความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมหลักสูตรฝึกทำอาหารไทยอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านความน่าสนใจของหลักสูตรและความสามารถของผู้สอน ซึ่งได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนถึงการออกแบบหลักสูตรที่สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้ดี และมีการจัดการเรียนการสอนโดยผู้สอนที่มีคุณภาพ ส่งผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียนยังได้รับการประเมินในระดับดี แสดงถึงการบริหารเวลาเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา สุขไสว และคณะ (2568) พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติเมื่อได้รับสิ่งเร้าจากสื่อออนไลน์ การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ และมีการรับรู้ถึงข้อมูลมวยไทยอย่างต่อเนื่อง และมีการออกแบบและนำเสนอโปรแกรมการฝึกสอนที่มีความน่าสนใจ ทำให้ชาวต่างชาติ มีการตอบสนองออกมาเป็นความสนใจที่ดีในกีฬามวยไทย

ในทางตรงกันข้าม ด้านความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์ รวมถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร ได้รับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในบรรดาองค์ประกอบทั้งหมด สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรให้สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยได้อย่างลึกซึ้งและชัดเจนยิ่งขึ้น สาเหตุหนึ่งอาจมาจากข้อจำกัดด้านการสื่อสารทางภาษา เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวจีนและต้องอาศัยการแปลผ่านล่าม ซึ่งอาจไม่สามารถถ่ายทอดสาระสำคัญและบริบททางวัฒนธรรมได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และเส้นทางท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในเมืองรองบางแห่ง อาจยังขาดความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการบูรณาการเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่เหมาะสม สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาองค์ประกอบของหลักสูตรให้มีความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยควบคู่กับกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติ พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยมีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทาง รองลงมาคือ ลักษณะและรูปแบบการเดินทาง และความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับกิจกรรมและเส้นทางท่องเที่ยว แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนต้องการออกเดินทางท่องเที่ยวเพื่อสัมผัสวัฒนธรรมไทยอย่างแท้จริง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตรกับพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละด้าน พบว่าทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง) โดยเฉพาะความน่าสนใจของ

หลักสูตรและความสามารถของผู้สอน ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง และความต้องการส่วนบุคคลเกี่ยวกับกิจกรรมอย่างชัดเจน ทั้งนี้ยังพบว่า ความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน ความสะดวกของสถานที่และอุปกรณ์ รวมถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยผ่านอาหาร ก็ล้วนมีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกันกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเช่นกัน

จากข้อมูลดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรซอฟต์แวร์สามารถส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมที่น่าสนใจมีส่วนช่วยกระตุ้นแรงจูงใจในการเดินทางและการมีส่วนร่วมกับสังคมไทยได้อย่างดี อันเป็นการสนับสนุนเป้าหมายของนโยบายซอฟต์แวร์ที่มุ่งสร้างความเข้าใจและความผูกพันต่อวัฒนธรรมไทยในระดับนานาชาติ แนวโน้มดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภชัย แจ่มใจ และคณะ (2568) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความสำเร็จในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มชาวต่างชาติ จำเป็นต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการใช้สื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้โดยตรง เช่น โซเชียลมีเดีย และการใช้ผู้มีอิทธิพลในสื่อ (influencers) เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ และการออกแบบหลักสูตรหรือกิจกรรมภายใต้แนวคิดซอฟต์แวร์จึงควรสอดคล้องกับความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย และควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่เข้าถึงได้ง่ายและทันสมัย เพื่อให้สามารถ สร้างผลเชิงพฤติกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม และสนับสนุนการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยในระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยพิษณุโลกในระหว่างเข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์ ภายใต้วีซ่าดีทีวี (DTV Visa) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาต่างชาติที่เข้าร่วมหลักสูตรในภาคการศึกษาที่ 3/2567 จำนวน 52 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสองภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาจีน) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต่างชาติมีทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์โดยรวมในระดับมาก โดยด้านที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดคือ ความน่าสนใจของเนื้อหาหลักสูตร รองลงมาคือความสามารถของผู้สอน และความเหมาะสมของระยะเวลาเรียน สำหรับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาในระหว่างการศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตรกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่าทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง และมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าทัศนคติและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อหลักสูตรซอฟต์แวร์ ส่งผลในทางบวกต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในระหว่างการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

โดยสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้เรียน และบูรณาการกิจกรรมทางวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นแนวทางให้กับผู้มีส่วน

เกี่ยวข้องในการออกแบบนโยบายการศึกษานานาชาติ และการใช้ซอฟต์แวร์เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต่างชาติที่เข้าร่วมหลักสูตรซอฟต์แวร์มีทัศนคติและความพึงพอใจในระดับมาก และแสดงพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระหว่างการศึกษาอย่างชัดเจน ทั้งยังพบว่าทัศนคติและความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานด้านการศึกษา ควรพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรซอฟต์แวร์ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาต่างชาติ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งในเชิงวิชาการและวัฒนธรรม
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรร่วมมือกับสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมภาคสนามหรือการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมควบคู่กับการเรียนรู้ภาคทฤษฎี เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน และส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยผ่าน “ซอฟต์แวร์” อย่างเป็นรูปธรรม
3. ควรส่งเสริมการบูรณาการหลักสูตรซอฟต์แวร์เข้ากับแผนยุทธศาสตร์การศึกษานานาชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้หลักสูตรดังกล่าวเป็นเครื่องมือเชิงนโยบายในการดึงดูดนักศึกษาต่างชาติและนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการศึกษา (ทัศนคติและความพึงพอใจต่อหลักสูตร) กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษาต่างชาติ โดยพบว่าทัศนคติและความพึงพอใจที่ดีต่อหลักสูตรสามารถส่งผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างศึกษา ซึ่งเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สะท้อนว่าการออกแบบหลักสูตรให้มีความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและประสบการณ์ท้องถิ่น สามารถสร้างอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ องค์ความรู้นี้สามารถนำไปต่อยอดในการวิจัยด้านศึกษานานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงการเรียนรู้ และการทูตวัฒนธรรม โดยเน้นการใช้หลักสูตรซอฟต์แวร์เป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

เพื่อให้การวิจัยในประเด็นนี้มีความครอบคลุมและลุ่มลึกยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานวิจัยในอนาคต ดังนี้

1. ควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมนักศึกษาต่างชาติจากหลายมหาวิทยาลัย หรือหลายภูมิภาค เพื่อเพิ่มความหลากหลายทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม และบริบทของหลักสูตรซอฟต์แวร์
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมในมิติปัจจัยเชิงจิตวิทยาและสังคม เช่น ความสามารถด้านภาษา การปรับตัวทางวัฒนธรรม และแรงจูงใจส่วนบุคคล เพื่อให้เข้าใจโลกที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมทางท่งที่เกี่ยวข้องได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
3. แนะนำให้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) โดยผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนทั้งด้านสถิติและบริบทเชิงลึก โดยเฉพาะการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการวิเคราะห์กรณีศึกษา (Case Study)
4. ควรศึกษาผลกระทบระยะยาวของหลักสูตรซอฟต์แวร์ที่มีต่อทัศนคติของนักศึกษาต่างชาติหลังจบหลักสูตร และบทบาทของพวกเขาในฐานะ “ผู้เผยแพร่” ซอฟต์แวร์ของประเทศไทยในประเทศของตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- พรนภา ธนโพธิ์วิรัตน์, ญฐมน สังวาลย์, ปาริฉัตร คำเพ็ง, วีรชญาณ์ สิริมงคลวิวัฒน์, จิณณพัต เขยชม, เสฎฐวุฒิ แต่งปราณีต, และววรรณนิษา นามแสง. (2567). แนวโน้มของซอฟต์แวร์ทางด้านที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนักท่องเที่ยวชาวไทย. *Journal of Liberal Arts RMUTT*, 5(2), 37-48.
- พรภิรมย์ ยอดบุญ, พระมหาประสพสุข สุขล้วน, พระมหาปิยะ บัวอ่อน, & นฤมล โพธิ์ทอง. (2568). กระบวนการพัฒนาฐานข้อมูลและศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 7(2), 173-186.
- ภูริ ชุณหะวัณ, พงศ์สุระ ธีญญเจริญอนุกุล, ธีราพัทธ์ ชมชื่นจิตต์สิน, นิลุบล ประเคนภักธา, & ปุณณนุช ลิฬหะสุวรรณ. (2568). การส่งเสริมแนวทางการท่องเที่ยวเชิงอาหารจังหวัดนนทบุรี. *วารสารคหกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน*, 7(1), 88-99.
- ศุภชัย แจ่มใจ, พิทยา ลิมบุตร, และเอมีลา แวอีซอ. (2568). อิทธิพลของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวชาวจีน. *วารสารการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 15(1), 65-75.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2567). *แนวคิดซอฟต์แวร์และการพัฒนาหลักสูตรภายใต้นโยบายวิชำดีทีวี*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2567). *นโยบายซอฟต์แวร์ของประเทศไทยกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนากำลังคนต่างชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

- เทวินทร์ พิมพ์ใจพงศ์, & ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร พิบูลแก้ว. (2568). การศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจท่องเที่ยวต่างประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก: กรณีศึกษาบุคลากรภาครัฐ. *วารสารราชพฤกษ์*, 23(1), 51–66.
- วนิดา สุขใสว, สุภัทรา มะปรางทอง, & กิ่งกนก เสาวภาวงศ์. (2025). การศึกษาการรับรู้ข้อผิดพลาดเวอร์ก้าฬามวยไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการเทคโนโลยีการจัดการ*, 6(1), 80–94.
- Crompton, J. L. (1979). Motivations for pleasure vacation. *Annals of Tourism Research*, 6(4), 408–424.
- Dann, G. M. S. (1977). Anomie, ego-enhancement and tourism. *Annals of Tourism Research*, 4(4), 184–194.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, attitude, intention, and behavior: An introduction to theory and research*. Reading, MA: Addison-Wesley.

